

L'EDITOR I ARTICULISTA LUISGÉ MARTÍN PRESENTA A LA SEVA NOVA NOVEL·LA LA FOSCA LÍNIA D'OMBRA ON S'AMAGUEN ELS DESITJOS MÉS OCULTS DE LES PERSONES, FINS I TOT LES QUE ENS RESULTEN MÉS PROPERES

El monstre que portem dins

LUISGÉ MARTÍN

«La mujer de sombra»

ANAGRAMA

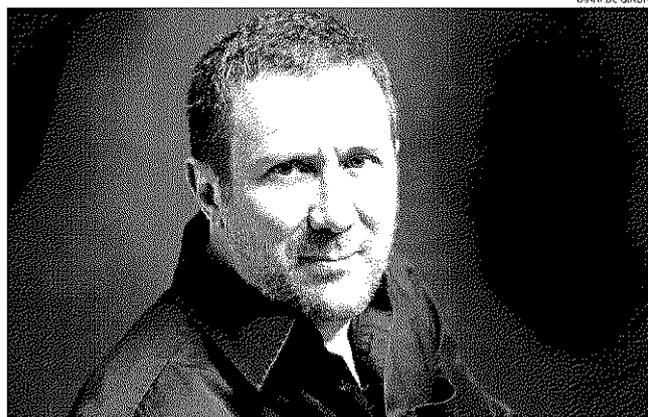
L'escriptor Luisgé Martín descobreix el monstre que tots tenim dins en el seu últim llibre, *La mujer de sombra* (Anagrama), on planteja una reflexió sobre la «necessitat que té l'home de conèixer els secrets de la persona que estima per poder posseir-la», va explicar dilluns en roda de premsa.

EUROPA PRESS/DdG

■ En la història, aquesta necessitat acabarà destruint la relació entre els dos protagonistes, Eusebio i Julia; el primer ha perdut el seu amic Guillermo, qui li havia confessat uns dies abans de morir que mantenia relacions sadomasoquistes amb una dona i decideix sortir a la recerca d'aquesta per explicar-li que Guillermo mai tornarà a trucar-la.

Aquesta recerca mutarà en una obsessió d'Eusebio i el seu camí cap a l'infern quan entra en escena Julia i queda fascinat d'ella sense atrevir-se a explicar-li els secrets que coneix, per no espantar-la, però no identifica Julia com la persona que el seu amic descrivia; aquesta és afectuosa i encantadora, sembla una altra persona.

«Hi ha una línia d'ombra i foscor on s'amaguen els desitjos de la gent», va assegurar Martín, i aquests no els coneixen ni aquells que són més pròxims. Gent que aparenta ser absolutament normal, té un monstre darrere - «tots el

DIARI DE GIRONA

El novel·lista i articulista, que va presentar dilluns la seva nova obra de ficció.

tenim» -, i amb això Martín vol despertar una certa desconfiança i sospita en el lector cap als seus veïns i la gent que l'envolta, perquè mai arribarà a conèixer-los realment, i proposa una reflexió sobre aquesta qüestió.

Un gran personatge femení

Martín afirma que la literatura és una arma per fer mal, i el seu objectiu és escriure novel·les que puguin pertorbar o ferir el lector per fer-li reaccionar davant d'una societat que cada vegada és més fàcil escandalitzar la gent «amb qual-

sevol ximpleria», tot i que cregui que la literatura té cada vegada menys efecte.

L'escriptor madrileny parla d'una societat que empeny a usar la sexualitat com a forma de fugida i on, d'altra banda, «la ultracorrecció política promou que la gent es comporti amb un puritanisme excessiu». A *La mujer de sombra* hi apareix també la soledat acompanyada, és a dir, personatges que tot i tenir sempre gent al voltant, «guarden en el fons de l'armari una soledat que els obliga a afrontar la vida sols».

Martín considera que es tracta d'una

Gent que aparenta ser totalment normal, diu l'autor, amaga secrets i amb això vol despertar sospites en el lector envers el seu entorn

L'objectiu de Martín, qui creu que la literatura és una arma per fer mal, és escriure obres que puguin pertorbar del tot qui les llegeixi

novel·la fàcil de llegir i per a tota mena de lectors, que obté més connexió amb aquests, i s'ha mostrat molt satisfet amb el personatge de Julia, «una dona molt polivalent, lliure, amb les idees clares i molt defensable».

Luisgé Martín (Madrid, 1962) és llicenciat en Filologia Hispànica per la Universitat Complutense de Madrid (UCM), ha treballat com editor a Ediciones SM i en Ediciones del Prado i col·labora ocasionalment com a articulista a *El Viajero*, *Babelia*, *El País* i altres publicacions periòdiques.

Ha publicat els llibres de relats *Los oscuros* (1990) i *El alma del erizo* (2002); les novel·les *La dulce ira* (1995), *La muerte de Tadzio* (2000), guardonada amb el Premi Ramón Gómez de la Serna, *Los amores confiados* (2005) i *Las manos cortadas* (2009); i la col·lecció de cartes *Amante del sexo busca pareja morbosa* (2002).